

at Folk har kunnet køre fra den ene Restauration til den anden som Førere af Vogne og blive berusede og saa stærkt berusede, at de, der har skænket for dem, og de, der har set det, maa have været klare over, at det kunde føre til Ulykker, at den paagældende Mand fik Lov til at køre. Jeg synes ikke, der er noget at sige til, at man skærper dette Ansvar, som andre end den paagældende Motorfører har i saadanne Tilfælde.

I § 27, hvor Kørehastigheden er fastsat, har vi jo Kørehastigheden 50 km i Timen for Personmotorvogne med Luftgummiringe, hvor der er fri Færdsel paa Landeveje med fri Oversigt. Jeg vil mene, at det kan godt forsvares, særlig naar man tager den gode Bestemmelse i Betragtning, der staar i Begyndelsen af Paragraffen: „Kørehastigheden afpasses efter Forholdene, men maa i øvrigt aldrig overstige“ o. s. v., og saa kommer de forskellige Hastigheder, hvormed der maa køres. Vi har jo ved andre Lejligheder behandlet dette Spørgsmaal, og det er jo ofte blevet anført for os, at der er Lande, hvor Motorfærdselen er endnu stærkere fremskredet end hos os, hvor man overhovedet ikke har Hastighedsbestemmelser, men hvor man kører under Ansvar. Jeg tror ogsaa, at det vel efterhaanden maa komme dertil, at Folk kører med de Hastigheder, der er forsvarlige, og maa tage det Ansvar, som følger, hvis de overskrider dem. Men det er nu en Gang saadan — og vil vel være det endnu i en Aarrække —, at det er nødvendigt at have en Maksimumshastighed, og jeg synes, at de Hastigheder, her er fastsat, er rimelige.

Med Hensyn til Erstatning og Ansvarsforsikring maa jeg hilse med Tilfredshed, at man har forhøjet Beløbene for Ansvarsforsikring. Det vil jo altid være det triste ved de Ulykker, der afstedkommes ved Motorkøretøjer, hvis de paagældende ikke er i Stand til at tilsvare den Skade, de foraarsager. Ved den her indførte Forhøjelse vil det dog formentlig i de aller, allerfleste Tilfælde eller overhovedet altid blive muligt, at Erstatning kan ydes.

Med Hensyn til Bestemmelserne i § 41 om Straf og Førerrettens Fortabelse maa man vel sige, at Bøder paa indtil 5 000 Kr. og under skærpede Omstændigheder Fængsel maa være tilstrækkeligt. Der er hertil blot det at sige, at der i Befolkningen gør sig den Opfattelse gældende, naar man læser Domme, som er overgaaet Motorførere, der har afstedkommet Ulykker, Domme, som i Forhold til den skete Ulykke er tilsyneladende milde, at det er Motor-

loven, der er Skyld i, at Dommene har været for milde. Det er imidlertid ingenlunde Tilfældet, thi saa snart der er Tale om, at en Motorfører har foraarsaget Ulykke, kommer han ind under den almindelige borgerlige Straffelov. Det har ikke nogen som helst Forbindelse med denne Lov, om en Mand ved uforsvarlig Kørsel dræber et eller flere Mennesker. Det, der skal straffes ifølge den foreliggende Lov om Motorkøretøjer, er alt det, der ikke kan komme ind under den almindelige borgerlige Straffelov.

Maa jeg til Slut gøre en Bemærkning om Bestemmelsen i § 44, 3die Stykke, hvor der staar, at den Del af Gebyrerne, som herefter ikke tilkommer de sagkyndige, tilfalder Staten og anvendes til Formaal, der staar i Forbindelse med Færdselen med Motorkøretøjer. Jeg ved ikke, hvad Ministeriet har tænkt sig hermed. Det kan jo være forskellige Formaal. Bl. a. nævnte det ærede Medlem Hr. Hedelund Anskaffelse af Færdselstavler i Skolerne. Men jeg vil henlede Justitsministerens Opmærksomhed paa det Forhold, vi talte om under Afgiftslovens Behandling, hvor jeg paa mit Partis Vegne stillede Forslag om, at Købstæderne skulde have en større Andel, fordi de har visse Udgifter til det kommunale Politis, som de ikke faar dækket paa anden Maade. Det blev paastaaet, ogsaa af den højtærede Justitsminister, at det kommunale Politis Udgifter og Arbejde ved Afgiftsloven i Fremtiden ikke blev saa store som før, men hvis det mod Forventning skulde vise sig, at Udgifterne bliver af samme Størrelse som tidligere, vil jeg henstille, at man benytter noget af det Overskud, som der her formentlig vil blive, til Dækning af de forøgede Udgifter, Kommunerne maatte faa.

Som det fremgaar af disse Bemærkninger, kan jeg tiltræde Lovforslaget, idet jeg dog maa forbeholde mig, saafremt det er Meningen — hvad de Udtalelser, der blev fremsat af det ærede Medlem, der talte paa Venstres Vegne, kunde tyde paa —, at Justitsministeren skal fremsætte en Række Ændringsforslag, senere at fremsætte Forslag om Udvalgsbehandling.

Ulrich: Det Lovforslag, her foreligger, er Produktet af det høje Landstings modne Overvejelser denne Sag vedrørende, og jeg kan ikke se rettere end, at det, saaledes som det nu foreligger, paa mange Punkter er en Forbedring af det Lovforslag, som Ministeren fremsatte i det høje Landsting. Vi fra vort Partis Side har stadig under Behandlingen i det høje Landsting været